

τοίμος, και οί γυμνοί πόδες τῶν πατητῶν. Ὁ ἥλιος χωρεῖ ἐπὶ τὴν δύσιν· τὴν ἐργασίαν δικδέχεται ὁ χορὸς και τὸ ἄσμα, και οὕτω ἡρέμα ὑπὸ τὰς πνοάς του Σεπτεμβρίου, ἀθνήσκει τὸ θέρος, πλήρης καρπῶν, μετὴν συναίσθησιν ὅτι ἐξεπλήρωσε τὸ καθήκον του».

᾽Ονολουλουῦ.

ΑΙ ΚΡΗΣΣΑΙ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

(Συνέχεια ἴδε προη. φύλλον)

Ἄλλὰ τὸ Θέρισον δὲν ἔχει μόνον πολεμικὴν ἱστορίαν, δὲν παράγει μόνον ἀνδρείους, εἶνε ἢ κατ' ἐξοχὴν καλλιγύναικος κώμη τῆς Κρήτης. Ὅ,τι ἀλλαχοῦ εἶνε σπάνιον, ἐδῶ εἶνε συνηθέστατον, ἀλλαχοῦ βλέπεις καλὰς, ἐδῶ αὐτόχρομα καλλονὰς. Δὲν τὰς εἶδον ὅλας τὰς γυναῖκας τοῦ Θερίσου, ἀλλ' ὅσας εἶδον, μίαν, δύο, πέντε, δέκα, καμμία δὲν ἠδύνατο νὰ λεχθῆ ἄσχημος, μεταξὺ δὲ τούτων εἶπαι τινες, ὧν τὴν γλυκύτητα τῆς καλλονῆς, ἀγνοῶ ἂν ποτε φαντασία καλλιτέχνου ἀνεκάλυψεν ἐν τῷ ἰδανικῷ κόσμῳ, ὅπως ἀποτυπώσῃ αὐτὴν ἐν εἰκόνι, ἢ ἐπὶ τοῦ μαρμάρου. Δὲν λέγω διόλου ὑπερβολὴν. Γυναῖκες ἀρτιαὶ αἱ κόραι τοῦ Θερίσου, λεπτοφυεῖς μᾶλλον, ἢ ὡς ἐν Κρήτῃ τὰς ὀνομάζουσι *ψιλοκαμαμέναι*, ἀπηλλαγμέναι τοῦ περιττοῦ ἐκείνου ὄγκου, ὅστις ὑπὸ τῶν ὑλικωτέρων θεωρεῖται ὡς τὸ τέλειον τῆς καλλονῆς, ἔχουσι τὴν συμπάθειαν διακεχυμένην ἐν τῇ ὅλῃ φυσιογνωμίᾳ, τοσοῦτον ἐντελὴ ἀναλογίαν ἐν τοῖς χαρακτηριστικοῖς και κανονικότητι ἐν τῇ ὅλῃ κατασκευῇ, τὴν χάριν ἐν τῷ ὅλῳ παραστήματι, εἰς ἃ πρόσθετος ἀρρήτως γλυκεῖαν τινα και τρυφερὰν χροιάν ἐπικαλύπτουσαν τὸ ἐρρυθμότερον πρόσωπον, ὥστε δύνασαι κάλλιστα, ἂν ρέπῃς πρὸς τὸ ἰδεῶδες, νὰ ρεμβάσῃς τερπνότατα πρὸ τῆς γλυκεῖας μορφῆς τῆς *Μαρίας* φερ

εἶπειν, τῆς θελκτικωτέρας ταύτης κόρης τοῦ Θερίσου. Μέσα εἰς τὴν τερπνὴν ἐκείνην μικρὰν κοιλάδα, τὴν πανταχόθεν ὑπὸ βουνῶν περικυκλωμένην, ἐπὶ τῶν ράχων τῶν ὁποίων μόνῃ ἢ συμπαθῆς κυπάρισσος διηνεκῶς θάλλει, εἰς μέρος ὅπου ἢ ἀτμοσφαῖρα αἰωνίως μοσχοβολεῖ, ὅπου τὸ ἀπὸ τοῦ βάθους τῆς φάραγγος ἀναβλύζον δροσερὸν ὕδωρ, μόνον ὄρεξιν ὅπως τρώγῃς σοῦ γενναῖ, ὅπου ἢ συνηθετέρα τροφή τῶν ἀνθρώπων εἶνε τὸ γλυκύτατον, τὸ ἀδολώτατον γάλα, ἢ ἀνθρώπινος φύσις, μόνῃ, ἡσυχος, ἀνόθευτος ἀφεθείσα νὰ λειτουργῇ, ὑπὸ τὴν διηνεκὴ ἐντύπωσιν ποικίλων φυσικῶν καλλονῶν, μόνον ἀριστουργήματα ἦτο δυνατόν νὰ πλάττῃ.

Ἐπάρχουσι ἐν Κρήτῃ χωρία, ἐνθα μάτην θὰ προσπαθήσῃς νὰ ἴδῃς γυναῖκα· σοῦ κρύπτονται σὰν ἀγριοκάτσικα και μόνον τὴν Κυριακὴν εἰς τὴν ἐκκλησίαν θὰ τὸ κατορθώσῃς· ἀλλὰ και τότε ἐξερχόμενοι, διαβαίνουσι πρὸ σοῦ φεύγουσαι σχεδὸν τροχάδην κρύπτονται τὰ πρόσωπά των ἢ μία ὀπισθεν τῆς ἄλλης. Εἶνε βεβαίως τοῦτο ὑπερεκχείλις αἰδοῦς. Εἰς τὸ Θέρισον συμβαίνει ὅπως τὸ ἐναντίον, και ὅταν πρὸς τὸ ἑσπέρας ἐξήλθωμεν μέχρι τοῦ ποταμοῦ, ἐθαύμαζον βλέπων καθ' ὁδὸν τὰς παρθένους ἐπανερχομένας ἀπὸ τῆς πηγῆς και μετὰ πολλῆς τῆς χάριτος πρώτας ἀπευθυνούσας ἡμῖν τὸ σύνθηρος «*καλησπέρα*». Ἐν τούτοις και μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχουσι διαφοραὶ· και ἐνῶ π.χ. ἐδῶ τὸ λάλον στόμα εὐθύμου κερσιίδος δὲν κουράζεται αἰωνίως φλυαροῦν νοστιμώτατα και ἀστεϊζόμενον, βλέπεις ἀλλαχοῦ καθημένην ἀπέναντί σου αἰδήμονα παρθένον, ἥτις μόλις ἐτόλμησε δειλῶς νὰ σοὶ τείνῃ τὴν ὑποπνέουσαν χεῖρά της και νὰ ἡμιανοῖξῃ τὰ τρυφερά της χεῖλη, ὅπως σὲ προσαγορεύσῃ. Νομίζεις ὅτι τὴν ἐνοχλεῖ τὸ ἐπισύρον τὰ βλέμματά σου κάλλος της.

Ἐχουσι και αἱ θυγατέρες τοῦ Θερίσου και ἐν γένει τῆς Κρήτης τὰς ἱστορίας των, τὰς ἱστορίας τοῦ φύλου των, φοβερὰς, πλήρεις ἐπεισοδίων δραματικῶν, ἐν οἷς εἰκονίζεται ἢ

βεβαίως νὰ με ἴδῃ. Φαντάσθητε τὴν ἐκπληξίν μου, δεσποινὶς Σουσάνα· διὰ τῆς λάμπειος τῶν φῶτων εἶχον ἀναγνωρίσει τὴν δεσποινίδα Δεσμμαίτζ.

Ἐδραμον κατόπιν της, ἀλλ' αὐτὴ ἔτρεχε ταχύτερον ἐμοῦ και δὲν θὰ ἠδύναμην νὰ τὴν προφθάσω, ἐὰν δὲν ἑσταμάτα, ὅπως ἀναγνωρίσῃ τὸν δρόμον.

Πλησιάσας τὴν ἐφώνησα διὰ τοῦ ὀνόματός της· ἐξέβαλε κραυγὴν φρίκης· ἀλλ' ὅσῳ μεγάλη και ἂν ἦτο ἡ ταραχὴ της με ἀνεγνώρισε.

— Σεῖς, σεῖς, σεῖς! εἶπε.

— Θεέ μου, μάλιστα, ἐγὼ εἶμαι, ὁ πάτερ Μονώ.

Εὐθὺς ἐνόησα ὅτι δὲν εὕρισκετο εἰς τὴν φυσικὴν της κατάσταση, με παρετήρει μετὰ ταραχῆς, με ὀφθαλμοῦς ἐξηγριωμένους, ἐκπέποντας παράδοξον λάμπιν και ἔτρεμεν ἢ δυστυχῆς, ὡσεὶ ὑπῆρχε δριμύτατον ψῦχος.

— Πρὸς ποῖον μέρος εὕρισκεται ὁ Σηκουάνας; ἠρώτησε.

— Διατί μοι ἀπευθύνεις τὴν ἐρώτησιν ταύτην;

— Θέλω νὰ ὑπάγω εἰς τὸν Σηκουάναν.

— Τί νὰ κάμῃς ἐκεῖ;

— Θέλω ν' ἀποθάνω!

Εἶχον ἤδη μαντεύσει τὴν ἰδέαν της. Λαβὼν αὐτὴν ἐκ τῆς χειρὸς ἑσυρα πρὸς παρακείμενόν τι θρανίον και τὴν ἠνάγκασα νὰ καθίσῃ. Τότε ἤρχισα νὰ ἐκφωνῶ εἰς αὐτὴν λόγον. Δὲν ἐνθυμοῦμαι ὅτι τῇ εἶπον, ἀλλὰ τῇ ὠμίλησα τὸσα

διὰ τὴν ἡμετέρα της, διὰ σὰς δεσποινὶς Σουσάνα, διὰ τὸ Βωκοῦρ, ὥστε τελευταῖον διερράγη εἰς δάκρυα.

Ἀμέσως, δεσποινὶς Σουσάνα, ὁ λόγος μου παρήγαγεν ἀποτέλεσμα. Ὁ κ. ἐρηπέριος τοῦ Βλαινκοῦρ δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ εἶπῃ τὸσα.

Ἀφοῦ ἢ δυστυχῆς μικρὰ ἐκλαυσε, προέτεινα νὰ τὴν ὀδηγήσω εἰς τὸ μέγαρον τοῦ Δεσμμαίτζ.

— Ποτὲ, ποτὲ! ἀνέκραξε.

Καταληφθεῖσα αἴφνης ὑπὸ φόβου ἤρξατο τρέμουσα και εἶδον τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν ἐμελλε νὰ με διαφύγῃ.

Τότε μοι ἐπῆλθε μία ἰδέα.

— Θέλετε νὰ ἔλθῃτε εἰς τὴν οἰκίαν μου; τῇ εἶπον.

— Εἰς τὴν οἰκίαν σας εἶπεν.

— Μάλιστα εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον, εἰς τὸ ὅποιον μένω.

Αὕτη ἠγέρθη.

— Ἄς ὑπάγωμεν! εἶπεν.

Ἐλαβε τὸν βραχίονά μου και ἐκινήσαμεν. Ἄλλὰ ἠνόησα ἐκ τοῦ τοῦ τρόπου μετὰ τοῦ ὁποῖου ἐστηρίζετο ἐπ' ἐμοῦ ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ περιπατήσῃ ἕως ἐκεῖ.

Ἄμαξά τις διῆλθε και τὴν ἑσταμάτησα.

Ἐπιβάντες τῆς ἀμάξης ἐφθάσαμεν μετ' ὀλίγον εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῶν Βοσγίων.

— Πῶς γίνεται νὰ εὕρισκεσθε ἐδῶ; ἠρώτησεν ἀποτόμως.

Τῇ εἶπον τὸν λόγον τῆς εἰς Παρισίους ἀρίξεώς μου.

αίωνία πάλη τοῦ αἰσθήματος τῆς τιμῆς πρὸς τὴν κτηνωδίαν τοῦ μουσουλμάνου, πάλη τρομερὰ, ἀπελπίζουσα, ἥτις δύο μόνον ἠδύνατο νὰ ἔχῃ ἀποτελέσματα, τὴν ἀτιμίαν ἢ τὸν ὀδυνηρότερον θάνατον. Ὁμιλος ὀργιαζόντων μουσουλμάνων ἐκραιπάλει ἐν τῇ αὐτῇ καφενεῖου τινος ἐκ τῆς ἀπέναντι οἰκίας τοῦ μαῦ νὰ ἐξέλθῃ χριστιανὸς τις, τί ἐστοίχιζεν εἰς τὸν τοῦρκον νὰ τὸν φονεύσῃ; ἀφοῦ τῷ ἐπῆλθεν ἡ ἰδέα αὕτη, ἡ ὄρεξις αὕτη, διατί νὰ μὴ τὴν ἐκπληρώσῃ; Καὶ σκοπεύων τὸν ἔρριπτε νεκρόν. Οἱ θρήνοι καὶ οἱ κοπετοὶ ἀντήχουν τότε ἐντὸς τῆς οἰκίας, ἐνῶ δὲ οἱ γείτονες ἐσπευδον νὰ παρηγορήσωσι τὴν ἀπορραπισθεῖσαν οἰκογένειαν, τὰ θηρία, ὡς εἰ μὴδὲν ἐγένετο, ἐξηκολούθουν ἄδοντα ἀσέμνως τὸ σῆμα ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ δίστιχον,

Ἄστροπελέκι καὶ φωτιά ἴστη χήρα, ἴστα παιδιὰ της,
οὔλοι νὰ τρέξουν ἴστην φωτιά καὶ ἴμεις ἴστην κοπελιά της.
δεικνύοντα ὅτι ὁ φονευθεὶς δὲν ἦτο τὸ τελευταῖον θῦμα των,
ἀλλ' ὅτι εἰς τὴν κόρην ἀπέβλεπον ἦδη.

Σήμερον ἡ κόρη τῆς Κρήτης δὲν φοβεῖται πλέον τοὺς ἀγάδες· δύναται ἀμέριμος νὰ βόσκη τὰ ἀρνάκια της εἰς τὸ λειβάδι, δύναται ἄφοβος νὰ μεταβαῖνῃ εἰς τὴν πηγὴν πρὸς ὕδρευσιν καὶ ἡσυχος νὰ καταβαῖνῃ εἰς τὸν ποταμὸν διὰ νὰ πλύνῃ, ἀσφαλῆς δὲ νὰ τρέχῃ μετὰ τῆς φίλης καὶ συντρόφου της εἰς τοὺς ἀγρούς πρὸς εὐρεσιν χόρτων, χωρὶς νὰ φοβῆται ὅτι βέβηλος ὀφθαλμὸς θὰ τολμήσῃ πονήρως νὰ ἀτενίσῃ αὐτήν.

Αἰσθάνεται ὅτι τρυφερῶς ἀγρυπνεῖ ἐπ' αὐτὴν τὸ ὄμμα φιλοστόργου πατρὸς, ὁ στιβαρὸς βραχίων περιληγμένου ἀδελφοῦ ἢ ποθεινοῦ μνηστῆρος. Πικρὰ πείρα ἐδίδαξε τὸν μουσουλμάνον πόσον ἀκριβὰ τῷ στοιχίζῃ λάγνος ἀπόπειρα καθ' Ἑλληνίδος, διερχόμενος δὲ πρὸ αὐτῆς στρέφει ἀλλαχού τὸ βλέμμα του, προσποιούμενος ὅτι οὐδὲν βλέπει. Ἐν τούτοις δὲν εἶνε σπάνιον, ὡς αἰεὶ καλὴ τις παρθένος ἐν πανηγύρει ἢ χαρὰ τρώσῃ τὴν καρδίαν νεανίου, καὶ ἐλπίς ὅτι θὰ τῷ δοθῇ δὲν ὑπάρχει, νὰ ἐκστρατεύῃ χωρὶον ὀλόκληρον πρὸς ἀπα-

γωγὴν ταύτης εἴτε ἐκκυσίαν εἴτε ἀκουσίαν, καὶ τὸ ἄλλο χωρὶον νὰ ἀντεπεξέρχηται ὅπως ἀανάβῃ αὐτὴν καὶ νὰ συγκροτοῦνται αὐτόχρημα μάχαι ὀμηρικαὶ χάριν μιᾶς Ἑλένης. Τὸ ἔθιμον τοῦτο εἶνε συνηθέστατον ἐν Κρήτῃ, ἐνθυμούμαι δὲ, ὅτε ποτε ἐγένετο λόγος ἐν τῇ Συνελεύσει νὰ ληφθῇ νομοθετικὸν τι μέτρον κατ' αὐτοῦ, γενικὴ ἡγέρθη κατακραυγὴ καὶ ἐδέησε νὰ ἀφεθῇ κατὰ μέρος πᾶσα περὶ τούτου συζήτησις.

Ἡ κρατοῦσα ἐντύπωσις ἦν ἀποκομιζέσαι ἐκ παντὸς πυρποληθέντος ἐν τῇ ἐπαναστάσει τοῦ 1866 κρητικοῦ χωρίου εἶνε ὅτι ἐκτίσθη ἐκ τοῦ προχείρου. Καὶ πράγματι, ἀνακαινισθὲν ἐν ἐποχῇ τελείας ἐξαντλήσεως καὶ ὑπὸ περιστάσεις αἰτινες οὐδεμίαν παρεῖχον βεβαιότητα ὅτι ἡ τότε κατάστασις τῆς Κρήτης θὰ ἦτο μόνιμος δὲν ἦτο δυνατόν νὰ κτισθῇ ἢ ἐκ τοῦ προχείρου. Ἐν τούτοις καὶ ὑπὸ τὴν ταπεινότεραν στέγην καὶ ὑπὸ τὸν πενιχρότερον οἶκον ἂν εἰσέλθῃς θὰ ἴδῃς λάμπουσαν τὴν καθαριότητα καὶ βασιλεύουσαν τὴν τάξιν· διότι ἡ Κρήσσα, *ροικακυρὰ* καθ' ὅλην τῆς λέξεως τὴν σημασίαν θαυμασίως κατορθοῖ νὰ ἀποτυπώσῃ τὰ δύο ταῦτα ἐν παντὶ τοῦ οἴκου της. Πολλάκις ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ἰσόγαιον, εὐτελεστάτου ἐξωτερικοῦ, γρησιμεύει καὶ ὡς κοιτῶν καὶ ὡς ἐστιατόριον καὶ ὡς αἶθουσα ὑποδοχῆς καὶ ὡς δωμάτιον ἀναπαύσεως καὶ ὡς δωμάτιον ἐργασίας. Καὶ ὁμῶς βλέπων εἰς τὴν ἐνδοτέραν αὐτοῦ γωνίαν τὴν κλίνην μετὰ τὰ καταλευκὰ της σινδόνια, μετὰ τὰ περίξ κρεμάμενα φορέματα, δὲν δύνασαι νὰ ἐμποδίσῃς τὸ νὰ σχηματισθῇ ἐν σοὶ ἀνεπαίσθητος ἢ ἐντύπωσις ὅτι ἡ γωνία ἐκείνη ἀποτελεῖ ἐν τι ἰδιαιτέρον, ὅπως κεχωρισμένον ἀπὸ τὴν παραπέρα εἰς ἄλλην γωνίαν θεθειμένην κυκλοτερῆ τράπεζαν ἥτις καὶ αὕτη εἰς τὴν θέσιν της ἐκεῖ ἰσταμένη, οὐδεμίαν φαίνεται ἔχουσα συνάφειαν μετὰ ἄλλα τοῦ οἴκου μέρη, διότι οὐδεὶς πηγαινέει νὰ τὴν ἐνοχλήσῃ ποτὲ πρὸ τῆς ὀρισμένης ὥρας τοῦ

- Πότε θὰ ἐπιστρέψῃτε εἰς Βλαikoῦρ;
- Ἐσκεπτόμην ν' ἀναχωρήσω ἐκ Παρισίων σήμερον.
- Διατί νὰ βραδύνῃτε τὴν ἀναχώρησίν σας;
- Ἐὰν δὲν ἀναχωρῶ σήμερον Ἐρριέττη πράττω τοῦτο διὰ σᾶς.

— Λοιπὸν, πάτερ Μονῶ, δι' ἐμὲ πρέπει ν' ἀναχωρήσῃς σήμερον μετὰ τὴν πρώτην ἀμαξοστοιχίαν.

— Δὲν καταλαμβάνω.

Αὕτη προσέθεσε.

- Θὰ μὲ παραλάβῃτε μαζὺ σας.
- Θὰ σᾶς παραλάβω;
- Μάλιστα, εἶπε μετ' ἀποφάσεως.
- Εἰς Βωκοῦρ; Ἄλλ' ἡ κυρία βαρόνη δὲν εἶναι ἐκεῖ.
- Δὲν θέλω νὰ ὑπάγω εἰς Βωκοῦρ.
- Ποῦ λοιπὸν θέλετε νὰ ὑπάγῃτε;
- Εἰς Ἐπινάλ, ὅπου θὰ μὲ ἀφήσητε.
- Καὶ τί θὰ κάμητε εἰς Ἐπινάλ;
- Ὑπάρχει ἐκεῖ μονὴ ἀδελφῶν δομινικανῶν, θὰ καταφύγω ἐκεῖ.

Πρὸς στιγμὴν ἐνόησα ὅτι ἦτο παράφρων.

Δὲν ἐτόλμων πλέον νὰ τῇ ὀμιλήσω καὶ ἔμενον καὶ ἐγὼ ἀκίνητος ἐπὶ τῆς καθέκλας μου φοβούμενος μὴ ποιήσω τὸν ἐλάχιστον κρότον.

Ἡ δεσποινὶς ἔμεινεν ἐξηλωμένη κατὰ τὸ ἦμισυ ἐπὶ ἀνα-

κλίντρον, ἐγὼ δὲ ἐκαθήμην ἐπὶ καθέκλας στριζόμενος ἐπὶ τῆς τραπέζης. Ὅτε ἐξύπνησα, ἦν ἡμέρα. Ἡ Ἐρριέττη ἦν ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρον πλησιάσας ἐλαφρῶς εἶδον ὅτι ἐκοιμᾶτο βαθύτατον ὕπνον. Ἡ κόπως εἶχε κατευάσει τὴν ταραχὴν της.

Τότε ἤρχισα νὰ σκέπτομαι περὶ τοῦ πρακτέου. Ἀναλογισθεὶς ὑμᾶς, δεσποινὶς Σουσάνα, ἐσκέφθην ἀμέσως νὰ ἔλθω νὰ σᾶς εὕρω καὶ νὰ σᾶς ἀφηγηθῶ τὸ γεγονός, νὰ σᾶς γνωστοποιήσω τὴν ἀμνηχανίαν μου καὶ νὰ ζητήσω τὴν συμβουλήν σας.

— Οὐδέποτε ἐνεπνεύσθητε καλλίτερον, πάτερ Μονῶ, εἶπεν ἡ Σουσάνα.

— Λοιπὸν ἐλαφρότατα, χωρὶς νὰ κάμω θορυβὸν καὶ τὴν ξυπνήσω, ἐξῆλθον τοῦ δωματίου, ἐκλείσα τὴν θύραν ἀσφαλῶς καὶ παρέλαβον μετ' ἐμαυτοῦ τὴν κλεῖδα.

— Ὡστε ἡ δεσποινὶς Δεσιμαίτζ εἶναι τὴν στιγμὴν ταύτην αἰχμάλωτός σας!

— Ὅπως τὸ λέγετε, δεσποινὶς.

— Πάτερ Μονῶ, ὅτι ἐπράξατε εἶναι καλὸν κάλλιστον. Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ ἀγαθοῦ ἀνθρώπου ἐσπινθηροβόλουν.

— Λοιπὸν δεσποινὶς Σουσάνα, εἴσθε εὐχαριστημένη;

— Μάλιστα εὐχαριστημένη, πάτερ Μονῶ, κατατεθειμένη, εὐτυχῆς.

— Τί μοι συμβουλευέστε τώρα, δεσποινὶς; Τί ὀφείλω νὰ πράξω;

φαγητού· τόσον τελεία εἶνε ἢ ἐν τῷ οἴκῳ ἐπικρατοῦσα διά-
ταξις καὶ οἰκονομία.

Ἀπέριττος ἡ Κρήσσα, ἀπηλλαγμένη τῆς σεμνοτυφίας,
τῆς προσποιήσεως, τῆς πρὸς τὰ ψευδῆ φιλοφρονήματα ρο-
πῆς, καταβάλλει ἅπαντα τὸν ζῆλόν της ὅπως ὁ ὑπὸ τοῦ συ-
ζύγου της ὀδηγούμενος εἰς τὸν οἶκον ξένος μὴ φύγῃ μὲ πα-
ράπονον. Εἰσερχόμενον θὰ σὲ ὑποδεχθῇ προφρονέστατα·
φύσει ὀμιλητικὴ συνδιαλέγεται μετὰ σοῦ μὲ ἀφέλειαν καὶ
θάρος, παραπονουμένη ὅτι οἱ συχναὶ ἐπαναστάσεις κα-
ταστρέφουσι τὸ νοικοκυρῶτό της, ἕνεκα τοῦ ὁποίου δὲν
δύναται νὰ σὲ περιποιηθῇ ὅπως ἐκείνη θέλει καὶ φοβεῖται
μὴ τυχὸν φύγῃ· δυσπρεπημένος. Αἱ περιποιήσεις κορυ-
φούνται, ἐὰν εἰσέλθῃς εἰς οἶκον τοῦ ὁποίου μέλος νὰ λείπῃ
εἰς τὰ ξένα, διότι ἐλπίζουν ὅτι ὅ,τι δώσωσιν εἰς ξένον
θὰ τὸ εὖρη τὸ παιδί των εἰς τὴν ζευιτά. Ἐν τῇ τραπέζῃ
ἢ οἰκοδόσποινα θὰ στρώσῃ τὰ λευκότερά της τραπεζομάν-
δηλα, τὰς λεπτοτέρας πετσέτας, ἐξ ὧν ἔχει πεπληρωμένα
τὰ κιβώτιά της, αὐτὴ δὲ ἰσταμένη καθ' ὅλην τὴν διάρ-
κειαν ἀνωθὲν σου προσπαθεῖ ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν νὰ μαντεύ-
σῃ τίνοις ἔχεις ἀνάγκην, ὅπως σὲ ὑπηρετήσῃ, κινῶσα σε δὲ
προσέχει πάντοτε νὰ σοὶ εὐχθῇ ὑγιάν ἅμα πίης.

Ὁ ἴστος καὶ ἡ ἡλακότη εἰσὶν ἔργα, ὧν ἀνευ ἀνατροπῆ
γυναικὸς ἐν Κρήτῃ δὲν δύναται νὰ νοηθῇ, ἀποτελοῦσι δὲ τὰ
ἀναπόφευκτον ἐπιπλον παντὸς οἴκου. Φίλη τῆς ἐργασίας, ἡ
γυνὴ τῆς Κρητῆς ὁσάκις εὐρίσκει ἀνεσιν ἀπὸ τῶν λοιπῶν
οἰκογενειακῶν ἀσχολιῶν, διέρχεται τὰς ὥρας της ὑφαίνουσα
πάντα τὰ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ οἴκου χρήσιμα ὑφάσματα.
Καὶ τῆς παρθένου δὲ τὸ κυριώτερον μέλημα ἀφ' ἧς ἡμέρας
συναίσθανθῇ τὸν προορισμὸν της εἶνε οὐδὲν ἄλλο ἢ νὰ πα-
ρασκευάζῃ τὰ διὰ τὴν δημιουργίαν τοῦ μέλλοντος οἴκου
της ἀναγκαῖα, τὰ ἀπὸ τῶν χειρῶν της ἐξαρτώμενα. Καὶ ἀ-
ναμένει μετ' ἀνυπομονησίας τὴν ἐκκόλαψιν τῶν ὠν τοῦ
βόμβυκος, μετὰ τρυφερότητος δὲ ἐπιμελεῖται τὸ μικρὸν
ζωύφιον, τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ τῇ προμηθεύσῃ τὴν πολύτι-
μον ὕλην ἐξ ἧς θὰ κατασκευάσῃ ἐν ὑποκάμισον ἢ μίαν
ζώνην διὰ τὸν μέλλοντα σύντροφόν της, τὸν ὁποῖον ἴσως
κατέχει ἐν τῇ καρδίᾳ της ἤδη. Καὶ παραδοκεῖ τὸν Μάϊον,
ὅποτε κείρωσι τὰ πρόβατα, ὅπως ἐκλέξῃ τὸ λεπτότερον
μαλλίον πρὸς ἰδίαν αὐτῆς χρῆσιν, καθ' ἑκάστην δὲ προμη-
θεύεται ποικίλων χρωματισμῶν βάμβακας ὅπως πλέξῃ ζευ-
γος περικνημίδων δι' ἑαυτὴν ἢ τὸν μνηστῆρά της, ἐπιφυ-
λαττομένη νὰ ἐκπλήξῃ αὐτὸν διὰ τοῦ δώρου της κατὰ τὴν
ἡμέραν τῆς ἐορτῆς του. Οὕτω δὲ, τὴν ἐλπίδα καὶ τὸν πό-
θον κρύπτουσα εἰς τὴν καρδίαν, μὲ τὴν εὐθυμίαν καὶ τὴν
χαρὰν ἐζωγραφισμένην ἐπὶ τοῦ προσώπου, ποῦ καὶ ποῦ, ὁ-
σάκις ἡ μήτηρ ἀπομακρύνεται, ὑποψιθυρίζουσα ἄσμά τι, ἐν ᾧ
ψάλλονται τὰ θέλητρα τοῦ εὐτυχοῦς ἔρωτος, κάθεται ἀπὸ
πρωτῆς μέχρις ἐσπέρας πυρετωδῶς ἐργαζομένη, λησμονοῦσα
πολλάκις πᾶσαν ἄλλην οἰκιακὴν ἀσχολίαν καὶ ἐπισύρουσα
δικαίως τὰς ἐπιπλήξεις τῆς αὐστηρᾶς μητρὸς, ἧτις μετὰ
ποιᾶς πικρίας βλέπει τὴν τέως ἀμερίστον ἀγάπην τῆς κό-
ρης μερισθεῖσαν, ὅπερ δὲ πικρότερον τὸ μείζον μέρος ἐκχω-
ρηθὲν πλέον εἰς ἄλλον. Ἀλλὰ τί νὰ κάμῃ; Μήπως ἡ κόρη
εἶνε κυρία τῆς καρδίας της; Μήπως ἡ μήτηρ ἐν τῇ ἀμερί-
μῳ ἐκείνην ἡλικίᾳ τὸ αὐτὸ δὲν ἐπραξε; . . .

(Ἐπεται τὸ τέλος.)

Κύδων.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ὁ ἀρτοποιὸς Ματθαῖος Γιαννῶς κατήγγειλε χθὲς εἰς
τὸν ὑπαστυνόμῳ τοῦ γ' τμήματος τὸν ὑπὲρ τὴν αὐτοῦ Ἰ.
Νεοφώτιστον ὅτι κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἀφήρει ἐκ τοῦ ἀν-
τιτίμου τῶν ἄρτων οὗς ἐλάμβανε παρ' αὐτοῦ πρὸς πώλησιν
ποσά τινα χρηματικὰ ἄτινα ἀναβαίνουσι μέχρι τοῦδε περὶ
τὰς 1140 δραχ. ὁ ὑπηρετῆς οὗτος συνελήφθη.

Οὐδεις προσεδίληθη χθὲς ἐξ εὐλογίας· ἐνεβολιάσθησαν ἐν
Πειραιεὶ ἀναγκαστικῶς ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ κ. Αἰομήδους 72 ἄ-
τομα.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαβᾶ

Παρίσιος, 14 Σεπτεμβρίου. Τὸ ἐμποροδικεῖον κατε-
δίκασε τοὺς διευθυντὰς τῆς Γενικῆς Ἐνώσεως νὰ πληρώσω-
σιν 20,000,000 φράγκων εἰς τοὺς μετόχους τῆς εἰρημένης
ἐταιρίας.

Τὸ δικαστήριον ἠκύρωσε τὰς τρεῖς τελευταίας ἐκδόσεις
τῶν μετοχῶν τῆς Γενικῆς Ἐνώσεως.

Τὰ ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Μποσὲ γαλλικὰ στρατεύματα ἐ-
κυρεύσαν δύο πόλεις πλησίον τῆς Σογκ-Ταϊ. 50 ἐκ τῶν
Γάλλων ἐφρονεύθησαν. Οἱ ἐχθροὶ ἀπώλεσαν 500 ἄνδρος πε-
ρίπου.

Παρίσιος, αὐθημερόν. Ἑλληνικὸν δάνειον Γαλ-
λικὴ ράντα (rente) 108,52. Τουρκικὸν δάνειον 10,45. Ἡ-
νοποποιημένον αἰγυπτ. 361. Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου 25.32.

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

τὸ μυθιστόρημα τοῦ Ἰουλίου Κλαρετῆ πωλεῖται ἐν τοῖς βι-
βλιοπωλείοις Ἀντωνιάδου, Μπέκ (ἔδος Ἐρμού) καὶ ἐν τῷ
βιβλιοπωλείῳ Νάκη (ἔδος Αἰόλου) ἀντὶ **1.80.**

Ἐν τοῖς αὐτοῖς βιβλιοπωλείοις πωλοῦνται ἐπίσης καὶ οἱ
Κρητικοὶ Γάμοι κατὰ φυλλάδια πρὸς **10** λεπτὰ ἕ-
καστον.

Ὡσαύτως καὶ ἐν τῷ Γραφεῖῳ μας.

Ο ἱατρὸς-χειρουργὸς κύριος **Λούης** μετῴκησεν εἰς τὴν
κατὰ τὴν ὁδὸν **Σωκράτους** οἰκίαν του, ἀκριβῶς ὀπι-
σθεν τῆς Δημαρχίας. Δέχεται δὲ ἐπισκέψεις ἀπὸ τῆς
7—8 π. μ. καὶ ἀπὸ τῆς **2—4 μ. μ.**

Ὁ ἱππίατρος κ. **Γ. Πιλάδιος** ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμ-
βρίου μετῴκησεν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ἀριθ 17,
οἰκίαν **Ι. Λάμπρου**, ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς νεοδημητῶ οἰκίας **Καρα-
πάνου**, ὅπου οὗτος κατόκει προηγουμένως.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ

τοὺς ἔχοντας τοὺς ἐξῆς ἀριθμοὺς τοῦ *Μη Χάρεσαι* : **64, 101, 110** μέχρι **150, 158, 162, 183, 201, 274, 282, 321, 431** νὰ μᾶς τοὺς διευ-
θύνουν εἰς τὸ γραφεῖον, οἱ θέλοντες ἐπὶ πληρωμῇ.